

Tér koncepció

Két szobor tervemmel közösség- és az új egyetemi épület identitás-építésére törekedtem. Melyek azt célozzák meg, hogy az újonnan kialakuló közlekedő terek arculatát kialakító objektumoknak adjon helyet, melyek egyidejűleg támogatják az új közterület élettel való benépesítését. Posztamens helyett tér- és közösség szervező ülő padokat terveztem, melyek még inkább emberközelivé, interaktívvá teszik a műtárgyat. Az épített környezettel és az épület használóival kommunikáló szobrokat próbáltam tervezni, így munkámhoz mindkét esetben építészeket vontam be társként, hogy elszigetelt objektum helyett, komplex térszervező elemek jöhessenek létre. A tervezett szobor, a műtárgy és járókelők közti demokratikus kapcsolaton alapul, a közelség, kézzelfoghatóság érzésén, az átélt, megtapasztalható élményén keresztül nyújt modern városi élményt.

Szobor koncepció

A szobor elsődleges, formavilágán túl egy virtuális, másodlagos fényforma is kirajzolódik. A gyanta alapú fiberglassból készülő szobortest 50-100 süllyesztett led lámpát rejt, melyek szürkület után új formát adnak a műtárgynak. A számítógéppel programozott pulzálás által, finoman megjelenő éjjeli csillagkép szerű fényháló rajzolódik ki a szobortesten, új, virtuális formát kölcsönözve a szobornak, egyúttal 21. századivá téve azt, kapcsolódva az épület falai mögött zajló oktatási irányhoz.

A munkáimban megjelenő formavilág bioamorf, az organikus és a geometrikus elemek keveredéséből kialakuló forma, mely hordozza mind a két forma-elmélet jellegzetességeit. A szobrok hangsúlyosan nyitottak, a dinamika és légiesség jellemzi őket a tömeg egyensúlyának a játéka. Az alap gondolat az egyenes vonal és annak térbeli horizontális kiterjedéséből induló sík, két párhuzamos forma ritmusszerű fejlődése által fokozatos térformává alakítása, melyben a síkvonalak állandó mozgásukkal, kifordított felületeikkel fokozatosan teremtik meg a térbeliséget.

A zárt síkfelület megvágása majd megcsavarodása által kialakuló hullámzó formák megnyitják a zárt síkot és kilépnek a térbe. Néhány ponton metszik, vagy csak érintkeznek egymással, majd ismét egymás mellett haladva, elhálnak a kiinduló lapos síkban. A kezdeti finom vonalvezetést, a lassan mozgó és fejlődő elnyújtott formákat, fokozatosan felváltják a hektikusabb mozgási vonalak melyek elérve a csúcspontot, ismét visszatérnek egyfajta nyugalmi állapotba.